

Dezvoltarea cooperării cu familiile și îngrijitorii

Școala trebuie considerată un loc privilegiat în care pot fi testate noi modele de relații umane și de schimburi între oameni cu propria experiență de viață diferită. Fiecare copil are șansa de a-și promova propria creștere, precum și dezvoltarea personalității sale prin construirea unor legături familiale puternice.

Fiecare persoană (un profesor, un părinte, un operator) trebuie să se simtă ca o parte integrală și activă a sistemului școlar, care este conceput ca o comunitate educațională. Prin urmare, sarcina principală a școlii este de a realiza o metodă de predare reală și colaborativă cu familiile, prin stabilirea unui mediu favorabil și încurajator.

Unitatea de învățare 1

Ajutarea familiilor să susțină activitățile școlare la domiciliu

De multe ori, părinții reușesc cu dificultate să se considere ca o componentă vitală a sistemului educațional al copilului lor. Unii dintre ei ar putea crede că sunt inutili sau, pe de altă parte, unii ar putea crede că au un rol activ și important în cadrul sistemului școlar în care responsabilitățile pot fi împărțite pentru a atinge un obiectiv comun.

Unitatea de învățare 1

AJUTAREA FAMILIILOR SĂ SUSȚINĂ ACTIVITĂȚILE ȘCOLARE LA DOMICILIU

1.1 Proiectarea instrumentelor pentru sprijinirea activităților școlare la domiciliu

Sprijinirea familiilor pentru a contribui la activitățile educaționale și culturale la domiciliu înseamnă încurajarea participării acestora la viața școlară prin furnizarea de informații clare și lizibile care sunt strâns legate de propunerile educaționale școlare. Aceste informații sunt legate de:

- **Timpul, calendarul și rutinele școlare** (activități de zi școlară);
- **Includerea seculară**, ceea ce înseamnă atât oferirea de informații părinților despre rolul secular al școlii, cât și despre posibilitatea de a alege subiectul ca subiect al studiilor religioase;
- **"Amestecarea"** cu băieți și fete provenind din alte țări;
- **Activitățile extra-curriculare** (relevanța acestora, modul în care pot fi alese de către familii și modul în care sunt organizate de către școală);
- **Relațiile dintre școală și familie:** se referă atât la întâlniri și interviuri, cât și la modalități diferite de a coopera prin utilizarea mesajelor, mesajelor etc.

Ideea este de a activa un dialog cu interacțiune, respect și cooperare între școală și familie, de a reduce diferențele pentru a le vedea ca o îmbogățire culturală. Școala are datoria de a susține părinții, pentru a le

permite acestora să-și dezvolte încrederea în potențialul lor în domeniul educației. Această cale îi va permite să-și consolideze conștiința și să dezvolte o atitudine responsabilă în viața lor internă. Activitatea la domiciliu este "temă specială": părinții împreună cu copiii fac acest lucru cu totul special. Temele speciale sunt:

- pregătirea un tort sau o pizza, să facă un suc de portocale, ...
- Pentru a construi lucruri simple cu materiale reciclate, conform unui model specific pe care profesorii îl oferă părinților.

1.2 Instruirea familiilor și îngrijitorilor pentru a sprijini activitățile școlare de la domiciliu

Părinții, profesorii, angajații școlii și experții se întâlnesc la școală și lucrează împreună pentru a atinge un obiectiv comun care este creșterea echilibrată a copiilor.

Ospitalitatea devine foarte importantă pentru că este locul unde relațiile vor începe și se vor dezvolta: din acest motiv, ea poate fi folosită ca un mijloc de a oferi părinților sprijin practic (de exemplu, completarea unui formular, înregistrarea școlii etc.).

Punctul de plecare trebuie să se bazeze pe observație, experiență, acceptând o situație neașteptată și care acordă o mare atenție gesturilor simple ale vieții de zi cu zi; ar trebui să ținem cont de importanța conceptului care poate fi rezumat în expresia "mai puțin este mai mult".

Această atitudine educațională trebuie privită ca un avantaj și se bazează pe o idee pedagogică numită "pedagogia melcului" (G. Zavalloni, 2009).

Adăugarea mai multor lucruri este înlocuită de evaluarea esenței lucrurilor simple, așa cum a spus B. Munari și devine un punct de plecare pentru a crea o strategie comună cu familiile.

Educația interculturală nu este opțională și îi dă resurse noi profesorului. Educația interculturală se bazează pe atenția asupra competenței relaționale. Competența relațională este competența principală pentru toți profesorii.

1.3 Strategii de evaluare

În evaluarea grădinițelor are o funcție formativă deoarece trebuie văzută ca un stimul pentru o îmbunătățire continuă a acțiunilor educaționale, poate ajuta profesorii să reflecteze asupra practicilor lor de predare.

Elevii, profesorii și familiile evaluează proiectul pentru a-l îmbunătăți folosind, de exemplu

- Simboluri (pictograme);
- Texte, jurnale, ...;
- Căutari online.

Unitatea de învățare 2

CUM NE ADAPTĂM LA DIVERSITATEA CULTURALĂ

În documentul Consiliului European - din 23 mai 2018 - se sugerează cu fermitate că fiecare stat membru ar trebui să sprijine acțiuni pentru a impulsiona educația pe tot parcursul vieții astfel încât fiecare să poată dezvolta abilități cheie. Statul membru trebuie:

- să crească nivelul de competențe lingvistice;
- să încurajeze dezvoltarea abilităților legate de conceptul de naționalitate.

Școala își dezvoltă activitățile educaționale în concordanță cu principiile de incluziune și integrare a culturilor, având în vedere acceptarea diversității ca valoare esențială.

Famiiliile sunt cel mai important concurs pentru dezvoltarea eficientă și cognitivă a copiilor. Famiiliile reprezintă o resursă foarte importantă, deoarece ele oferă diferite stiluri de viață, culturi diferite, diferite religii în școală, iar profesorul trebuie să înțeleagă că este necesar pentru a spori aceste diferențe.

Când copiii intră la grădiniță, părinții devin mai responsabili și mai conștienți de responsabilitățile părintești ([Indicazioni Nazionali per il Curricolo, 2012](#)).

2.1 Predarea într-o sală de clasă multiculturală

Frecvența și numărul proceselor de imigrare fac esențial să se creeze o ipoteză puternică pentru [integrarea culturilor diferite](#).

Școala este un factor puternic de integrare și este important să construim o societate deschisă în viitor. Proiectul se bazează pe ideea că "diferit" înseamnă varietate și bogăție și nu diviziune și frică.

Este important să se dezvolte o abordare educațională inovatoare care să poată da valoare diferențelor multiculturale.

Storytelling-ul devine o metodă fundamentală care permite profesorilor să reflecteze asupra stilului lor de predare. Această abordare va da viață colaborării cu asociațiile locale.

2.2 Competențe interculturale pentru profesori

Recomandările din 23 aprilie 2008 explică ce înseamnă competența cuvântului. După cum sugerează Duccio Demetrio, aptitudinile sociale transformă profesorul tradițional într-un "[mediator intercultural](#)", adică, să spunem, un caracter educațional capabil să depășească diferențele reciproce. Profesorii trebuie să acorde atenție următoarelor aspecte:

- puncte de vedere;

- stiluri de viață;
- dorințe și sentimente.

Stilul didactic se bazează pe ascultarea, îngrijirea, participarea la interacțiune și medierea comunicativă. Profesorii trebuie să aibă grijă de copii și au grijă de lumea lor, sprijinindu-i și încurajându-i. Dacă sunt susținuți de profesori, copiii vor deveni autonomi și motivați ([Indicazioni Nazionali per il Curricolo, 2012](#)).

2.3 Confruntarea cu familii din medii culturale diferite: recomandări și avertismente

Educația trebuie să implice profesori bine pregătiți și motivați, un mediu școlar plăcut, încurajarea părinților și implicarea comunității. Această abordare este cheia pentru a garanta calitatea întregului sistem școlar ([Indicazioni Nazionali per il Curricolo, 2012](#)). O școală care se bazează pe întâlniri și pe schimburi reciproce este capabilă:

- să încurajeze implicarea activă a familiilor;
- să trimită un mesaj despre importanța culturilor;
- să creeze sisteme care să faciliteze includerea copiilor străini cu nevoi educaționale speciale;
- să promoveze limba de origine și a altor culturi;
- să fie deschisă lumii emoționale și să înțeleagă importanța de a fi împreună, chiar și cu diferențe individuale;
- nevoia de educație adecvată și de calitate pentru toată lumea. Educația și îngrijirea sunt accesibile pe scară largă, inclusiv și de înaltă calitate ([Agenda 2030 Indicazioni nazionali e nuovi scenari](#)).

Famiiliile imigranților pot avea două abordări diferite față de școală: fie că se pot teme de ea, fie, pe de altă parte, pot accentua sistemul școlar. Profesorii ar trebui să evite:

- să îi facă să-și piardă rădăcinile culturale;
- să deranjeze rolurile tradiționale din interiorul familiei;
- să-l facă să-și piardă limba originală;
- să subestimeze importanța hranei tradiționale care poate fi folosită ca mijloc de a dezvolta un sentiment comun de apartenență.

2.4 Cod de conduită pentru interacțiunea incluzivă și pozitivă cu familiile

Culturile diferite sunt o mare resursă și, în conformitate cu această perspectivă interculturală, este fundamental să subliniem importanța coexistenței diferitelor idei culturale care pot deveni o oportunitate

pentru îmbogățirea culturală. Graziella Favaro sugerează o listă cu zece idei din Codul de conduită pentru o interacțiune incluzivă :

- auto cunoașterea;
- concentrarea și pe alții;
- înțelegerea și acceptarea diferitelor puncte de vedere;
- identificarea diferențelor;
- identificarea asemănărilor și corespondențelor;
- dezvoltarea atitudinilor deschise și curioase;
- "Puneți-vă în locul altcuiva"
- gestionarea conflictelor;
- abilitatea de negociere;
- construirea rezultatelor interacțiunii și monitorizarea oricăror schimbări.

Intenția este de a crea un climat de interacțiune între școală - familie - zona locală. În consecință, este important să se propună oportunități educaționale prin crearea de căi de formare care reprezintă o legătură esențială pentru a promova creșterea, calmul și bunăstarea tuturor persoanelor implicate.

“Il bambino che gioca davanti a casa avverte com'è rassicurante affrontare il mondo senza contemporaneamente rinunciare alla protezione presentata dalla casa. Ma perché questo risulti possibile, la madre, affacciandosi alla finestra, dovrebbe poter vedere quello che succede e dove sta giocando suo figlio, dovrebbe poter sentire di che cosa parla e sapere a che gioca con gli altri bambini” (B. Bettelheim)

Părinții și copiii cresc împreună pe aceeași cale. Creșterea emoțională a unui copil este un proces complex care duce la dezvoltarea identității sale. Dacă acest proces este trăit cu o atitudine relaxată și pozitivă, părinții își vor juca rolul într-un mod mai bun. Ei nu ar trebui să fie îngrijorați pentru că își pot transmite anxietatea copiilor lor. Dacă părinții sunt informați despre calea educațională urmată de copiii lor, ei vor fi mai relaxați și vor dezvolta o atitudine mai pozitivă față de copiii lor.

Unitatea de învățare 3

CUM SĂ IMPLICAȚI FAMILIILE ȘI ÎNGRIJITORII ÎN EXPERIENȚELE DIDACTICE

3.1 Motivarea familiilor și îngrijitorilor

Pentru a face ca relația dintre școală și familie să devină mai eficientă și mai transparentă, putem face referire la [“un acord de co-responsabilitate educațională”](#). O listă a comportamentului școlar, a comportamentului părinților și a comportamentului copiilor va fi descrisă în acest acord. (DPR n° 235 din 21/11/2007). Acest document subliniază, de asemenea, importanța alianței dintre părinți și profesori.

Acordul nu este doar un simplu act de cooperare, ci necesită o partajare profundă a valorilor culturale care stau la baza unei coexistențe civilizate și democratice.

3.2 Împuternicirea și formarea familiilor și îngrijitorilor

Profesorii au identificat două mari nevoi educaționale în spațiul intercultural: una este mai generală și teoretică în ceea ce privește dialogul intercultural, cealaltă este mai specifică și se referă la activități educaționale. Formarea familiilor este factorul cheie pentru integrare, deoarece permite familiilor să devină autonome.

Următorul cod de conduită este preluat din Codul de conduită profesională pentru profesori și codurile de etică pentru educatori, conform acestui document un profesor ar trebui:

1. să comunice eficient cu elevii / studenții, colegii, părinții, conducerea școlii și alții în comunitatea școlară într-un mod profesionist, colaborativ și de susținere, comunicarea ar trebui să se bazeze pe încredere și respect;
2. să identifice și să respecte unicitatea, individualitatea și nevoile specifice ale elevilor / elevilor și să promoveze dezvoltarea lor holistică
3. să fie atenți, corecți și angajați în interesul elevilor / elevilor încredințați îngrijirii lor și să încerce să motiveze, să inspire și să sărbătorească efortul și succesul;
4. să se angajeze în egalitate și incluziune și să respecte și să respecte diversitatea, inclusiv acele diferențe care decurg din sex, stare civilă, stare familială, orientare sexuală, religie, vârstă, handicap, rasă, etnie, calitatea de membru al comunității călătorilor și statutul socio- orice alte motive care ar putea fi menționate în legislația privind egalitatea în viitor
5. încercă să dezvolte relații pozitive cu elevii / studenții, colegii, părinții, conducerea școlii și alții din comunitatea școlară, care se caracterizează prin integritate profesională și judecată
6. să dezvolte strategii de predare, învățare și evaluare care sprijină învățarea diferențiată într-un mod care respectă demnitatea tuturor elevilor / studenților
7. să comunice cu părinții / tutorii în timp util și cu respect, care reprezintă interesele elevilor;
8. să încerce să înțeleagă nevoile educaționale, academice, personale și sociale ale elevilor, precum și valorile, credințele și cultura elevilor;

3.3 Construirea unor modele fructuoase de cooperare

Relația dintre școală și familie devine din ce în ce mai importantă. Această relație trebuie să se bazeze pe împărtășirea valorilor. Abordarea interculturală a educației va fi concepută ca un modus operandi al profesorului. Trebuie să planifice măsuri de susținere a părinților ca ateliere în care profesorii și părinții pot vorbi despre bunăstarea copiilor și a familiilor acestora.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.